

A nagybőjti lelkigyakorlatos szentbeszédék mindig nagyon tartalmasak, elgondolkodtatóak, valójában mély lelki felkészülésre serkentenek bennünket húsvét misztériumának megértéséhez. Az idei évben sikerült megnyerni Dr. Sávai János nyugalmazott teológianárt, aki nem ismeretlen egyházi közösségünk körében, hiszen több alkalommal misézett már mindkét templomunkban. Rendkívül bölcs, jóságos, szelíd, időnként humoros tanításából mindannyian sokat tanulhattunk, szentbeszédeiből gazdagon töltekezhettünk. Már a szentmise kezdetén elhangzott indító gondolatai ráhangoltak bennünket az intenzív jelenlétre.

A lelkigyakorlatos beszédék esszenciája volt, hogy Isten nagyon szeret minket, irgalmas és megbocsátó. János atya szent-beszédei során többször felhívta figyelmünket a Szentírás olvasásának fontosságára, Isten Igéjének befogadására, megértésére, valamint tanításának életre váltására lelkesített bennünket. Bátorított minket, hogy merjünk álomlátók lenni, mint ahogy József, Jákob fia az volt, merjünk bocsánatot kérni és egymásnak megbocsátani, ahogy Isten is megbocsátja vétkeinket. Különösen is megragadott a következő gondolatsor: „nem az táplál minket, amit megeszünk, hanem amit megemésztünk; nem az gazdagít bennünket, amit megkeresünk, hanem amit megtakarítunk; nem a hit megtanulása tesz igazzá, hanem annak életre váltása.”